DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

21 października Nr. 29 Rok 1935.

Cena numeru niniejszego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą zł 1,15. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Z MINISTERSTWA SKARBU:

OGŁOSZENIA.

Wyszły z druku Dzienniki Ustaw Nr. 70 — 75, zawierające m. in.:

Nr. 70, poz. 441 — Oświadczenie rządowe z dn. 24 sierpnia 1935 r. w sprawie przystąpienia Dominjonu Kanady do Konwencji z dn. 26 sierpnia 1931 r. między Polską a Wielką Brytanją o postępowaniu w sprawach cywilnych i handlowych.

Nr. 71, poz. 448 — Dekret Prezydenta z dnia 30 września 1935 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 29 marca 1933 r. o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecznych.

Nr. 71, poz. 449 — Dekret Prezydenta R. P. z dnia 30 września 1935 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych oraz ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o urzędach rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich.

Nr. 71, poz. 454 — Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 września 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie stosowania do gminy wiejskiej Jabłonowo I w powiecie brodnickim, województwie pomorskiem przepisów ustawy z 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, dotyczących gmin miejskich.

637.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 4 października 1935 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień protokółu dodatkowego, podpisanego w Warszawie dnia 5 września 1935 r., do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką z dnia 10 lutego 1934 r.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

§ 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia protokółu dodatkowego, podpisanego dnia 5 września 1935 r., do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką z dnia 10 lutego 1934 r.

(2) Tekst wspomnianego protokółu dodatkowego oraz teksty wymienionych w tym protokóle: artykułu X konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką z dnia 10 lutego 1934 r. oraz pozycyj taryfowych z list A i B, stanowiących załączniki do tegoż artykułu X, zawarte są w załącznikach do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: (—) *I. Mościcki.*
Prezes Rady Ministrów: (—) *W. Sławek.*
Minister Spraw Zagranicznych: (—) *Beck.*
Minister Skarbu (—) *Wł. Zawadzki.*
Minister Przemysłu i Handlu (—) *H. Floyar-Rajchman.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 października 1935 r. Nr. 73, poz. 457).

Załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 października 1935 r. (poz. 637).

PROTOKÓŁ DODATKOWY

do Konwencji Handlowej i Nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką, podpisanej dnia 10 lutego 1934 r.

Podpisani pełnomocnicy, posiadający pełnomocnictwa w należytej formie, oświadczają, że zgodzili się zmienić i uzupełnić Konwencję Handlową i Nawigacyjną między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką, podpisaną w dniu 10 lutego 1934 r. jak następuje:

Ważność terminowych konwencyjnych stawek celnych, wymienionych w listach A i B, stanowiących załączniki do art. X powyższej Konwencji a obowiązujących do dnia 30-go czerwca 1935 r. zgodnie z Protokółem Dodatkowym z dnia 8-go lutego 1935 r. do tejże Konwencji, wznawia się na okres od 10-go września 1935 r. do 30-go czerwca 1936 r.

Wymienione w powyższych listach stawki celne dotyczą towarów z poz. 598 c) 1, poz. 600 m) i poz. 617 czeskosłowackiej taryfy celnej oraz dla towarów z poz. 185, 346, 488 p. 2b i 1210 pp. 1a, 2a, 3a i 4a polskiej taryfy celnej, przyczem stawka celna przewidziana dla pozycji 346 polskiej taryfy celnej zostaje podwyższona do złp. 2.60 od 100 kg.

Niniejszy Protokół będzie ratyfikowany i wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi równocześnie z wymianą dokumentów ratyfikacyjnych powyższej Konwencji Handlowej i Protokółu Dodatkowego z dnia 8-go lutego 1935 r.

Niniejszy Protokół wejdzie w życie równocześnie z wspomnianą Konwencją oraz Protokółem Dodatkowym z dnia 8-go lutego 1935 r. i będzie obowiązywał przez czas trwania tej Konwencji.

Jednakże obydwa Rządy mogą się porozumieć co do wcześniejszego wejścia w życie postanowień niniejszego Protokółu, jeśli odnośne ustawodawstwa ich do tego upoważniają.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach, każdy w języku polskim i czeskosłowackim, przyczem obydwa teksty są autentyczne.

Warszawa, dnia 5 września 1935 r.

(—) *Szembek.* (—) *J. Smutny.*

Załącznik 2 do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 października 1935 r. (poz. 637)

Tekst artykułu X Konwencji Handlowej i Nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką, podpisanej w Pradze dnia 10 lutego 1934 r. oraz tekst pozycyj celnych, wymienionych w ustępie 3 Protokółu Dodatkowego do wspomnianej Konwencji (załącznik 1), a wyjętych z list A i B, które stanowią załączniki do tegoż artykułu X.

Artykuł X.

Wytwory gleby i przemysłu, pochodzące i przychodzące z polskiego obszaru celnego wymienione w załączonej liście A, będą opłacały przy przywozie na obszar celny czeskosłowacki cła według stawek nie wyższych niż wyszczególnione w tej liście.

Wytwory gleby i przemysłu, pochodzące i przychodzące z czeskosłowackiego obszaru celnego, wymienione w załączonej liście B, będą opłacały przy przywozie na obszar celny polski cła według stawek nie wyższych, niż wyszczególnione w tej liście.

Postanowienia poprzednich ustępów nie zmieniają w niczem traktowania korzystniejszego, któreby mogło wyniknąć z zastosowania artykułu IX.

Załącznik A do art. X

Lista A.

Cła konwencyjne przywozowe do obszaru celnego czeskosłowackiego.

Pozycja czeskosłowackiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Stawka celna Kč.
Ex 598	Kwasy specjalnie wymienione: ex c) kwas siarkowy (monohydrat kwasu siarkowego) 1. niedymiący (angielski)	18.20 do 31 grudnia 1934 r.
ex 600	Połączenia wapnia, strontu, barytu i magnezu, specjalnie wymienione: m) azotniak (kalciumcyanamid)	30.— do 31 grudnia 1934 r.
617	Fosfaty rozłożone kwasami (superfosfaty) . . .	14.— do 31 grudnia 1934 r.

Załącznik B do art. X.

Lista B.

Cła konwencyjne przywozowe do obszaru celnego polskiego.

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg złotych
185	Węgiel aktywowany . .	12.— do 31 grudnia 1934
346	Siarczek węgla . . .	1.30 do 31 grudnia 1934
488	Materjały plastyczne sztuczne na podstawie kazeiny, żelatyny, krochmalu, fenoli, mocznika, formaliny i t. p., jak galalit, bakelit, trolit i t. p.:	
	p. 1. bakelit: b) w blokach, płytach, arkuszach, prętach, rurach: I. nieobrobionych . . .	100.— do 31 grudnia 1934
	II. szlifowanych, polerowanych, sklejanych, z wyciśniętym wzorem . .	120.— do 31 grudnia 1934
	p. 2. inne: b) w blokach, płytach, arkuszach, prętach, rurach: I. nieobrobionych . . .	100.— do 31 grudnia 1934
	II szlifowanych, polerowanych, sklejanych, z wyciśniętym wzorem . .	120.— do 31 grudnia 1934
	Wyroby z celuloidu, bakelitu, galalitu i tym podobnych sztucznych materjałów plastycznych, oprócz osobno wymienionych, chociażby niewykończone:	
	p. 1. grzebienie, szpilki, zapinki,—do włosów: a) bez dodatku kosztownych materjałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	500.— do 31 grudnia 1934
	p. 2. cygarniczki, papierośnice, fajki: a) bez dodatku kosztownych materjałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	500.— do 31 grudnia 1934
	p. 3. broszki, bransoletki, breloki i t. p. wyroby biżuteryjne: a) bez dodatku kosztownych materjałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	500.— do 31 grudnia 1934
	p. 4. inne, oprócz osobno wymienionych: a) bez dodatku kosztownych materjałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	500.— do 31 grudnia 1934

638.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 września 1935 r.

w sprawie przystąpienia W. M. Gdańska do Traktatu Ekstradycyjnego z dnia 22 listopada 1927 r. między Rzecząpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonemi Ameryki.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że na podstawie punktu 2 protokółu, dołączonego do Traktatu Ekstradycyjnego między Rzecząpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonemi Ameryki, podpisanego w Warszawie w dniu 22 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 45, poz. 372), Rząd Polski zgłosił w dniu 6 września 1935 r. przystąpienie W. M. Gdańska do tego traktatu.

Minister Spraw Zagranicznych: (—) *Beck.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 października 1935 r. Nr. 73, poz. 461).

639.

PROTOKÓŁ TARYFOWY

między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Norwegji podpisany w Warszawie dnia 8 stycznia 1935 r.
(Ratyfikowany zgodnie z ustawą z dnia 26 marca 1935 r. — Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 190).

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY, IGNACY MOŚCICKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu zosobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

Dnia ósmego stycznia tysiąc dziewięćset trzydziestego piątego roku podpisany został w Warszawie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Norwegji, protokół taryfowy, o następującem brzmieniu dosłownem:

Przekład.

PROTOKÓŁ TARYFOWY.

Rząd Polski i Rząd Norweski pragnąc popierać i rozwijać stosunki handlowe pomiędzy obu krajami i powołując się na Traktat Handlowy i Nawigacyjny między Polską a Norwegją z dnia 22 grudnia 1926 r. i Protokół Dodatkowy z 26 kwietnia 1928 r., zgodziły się na następujące postanowienia:

1. Cła polskie na towary pochodzące i przychodzące z Norwegji, wymienione w załączonej liście (aneks A) nie przekroczą w ciągu jednego roku od wejścia w życie niniejszego Protokółu stawek ustalonych w tej liście.

2. Cła norweskie na towary pochodzące i przychodzące z obszaru celnego polskiego wymienione w załączonej liście (aneks B) nie przekroczą w ciągu jednego roku od wejścia w życie niniejszego Protokółu stawek ustalonych w tej liście.

3. Niniejszy Protokół będzie ratyfikowany, a dokumenty ratyfikacyjne będą niezwłocznie wymienione w Oslo.

Wejdzie on w życie trzydziestego dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i będzie ważny w ciągu jednego roku od daty wejścia w życie.

Jeżeli Protokół niniejszy nie będzie wypowiedziany przez jedną z Wysokich Układających się Stron na miesiąc przed wygaśnięciem powyższego terminu rocznego, będzie milcząco przedłużony i straci moc w każdej chwili w terminie dwóch miesięcy od dnia, w którym jedna z Wysokich Układających się Stron zawiadomi drugą o swym zamiarze zakończenia ważności.

4. Jednakże w wypadku gdyby warunki importu lub sprzedaży wszelkich towarów w jednym lub drugim kraju były w przyszłości zmienione w sposób krzywdzący interesy jednej z Wysokich Układających się Stron, druga strona będzie miała możność wypowiedzenia niniejszej umowy w każdej chwili z 2-miesięcznem wymówieniem. W tym wypadku zostaną uprzednio wszczęte rozmowy celem omówienia wzajemnych środków dla utrzymania niniejszej umowy.

5. Rozumie się, że w razie wygaśnięcia Traktatu Handlowego i Nawigacyjnego z dnia 22 grudnia 1926 r. i Protokółu Dodatkowego z 26 kwietnia 1928 r. niniejszy Protokół przestaje jednocześnie obowiązywać.

Sporządzono w Warszawie w dwóch egzemplarzach, dnia 8 stycznia 1935 r.

L. S. Józef Beck *L. S. N. Chr. Ditleff*

ANEKS A.

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
116 p. 4	Dorszowate i inne ryby morskie, oprócz osobno wymienionych . .	7.50
	Uwaga 2. Ryby morskie świeże, przywożone na obcych statkach rybackich do portów polskiego obszaru celnego, podlegają cłu według wagi netto.	
216 ex p. 2, b	Tran dla celów leczniczych, sprowadzany przez porty polskiego obszaru celnego za pozwoleniem Ministra Skarbu	55.—
254 p. 2	Stokfisze, klepfisze	10.—
256 ex p. 1 i ex p. 2	Śledzie wędzone i opiekane, w opakowaniu hermetycznem, bez dodatku oliwy lub innych przypraw, zwane „Kippers" lub „Kippered Herings"	40.—
256 ex p. 3	Śledzie, szproty z gatunku clupea spratus i clupea harengus, sprowadzane pod nazwami „brisling", „sild", „ansjos", w oliwie lub przyprawie pomidorowej i t. p., chociażby z korzeniami, w opakowaniu hermetycznem:	
	a) powyżej 500 g	75.—
	b) 500 g i mniej	105.—
256 ex p. 4	a) Ryby morskie z gatunku gadus callarias i podobne faszerowane, w opakowaniu hermetycznem, według złożonych wzorów	50.—
	b) Faszerada z ryb morskich z gatunku gadus callarias i podobnych, w zupie, w opakowaniu hermetycznem, według złożonych wzorów .	30.—
ex 466 p. 1, a	Klej rybi płynny oprócz tubek, w opakowaniu powyżej 2 kg dla użytku przemysłowego za pozwoleniem Ministra Skarbu	20.—
ex 516 p. 1	Skóry lisów srebrnych (czarne), surowe	10.000.—
ex 517 p. 1	Skóry lisów niebieskich (polarne), surowe	5.000.—
ex 530 p. 1	Skóry „white coats", surowe	bez cła
649 ex p. 2	Pasy napędne, bawełniane nasycone gumą (balata)	350.—
925 ex p. 5	Żelazo-wanad-tytan	bez cła
ex 964 p. 1, c	Więźby do nart, według złożonych wzorów	100.—
1248 ex p. 5	Narty	150.—
1248 p. 9, b, I	Haczyki do wędek (bez przynęty)	250.—

ANEKS B.

Pozycja taryfy celnej norweskiej	Nazwa towaru	Cło od kg
244	Siano	bez cła
287	Włosie wszelkie, osobno niewymienione, szczecina	bez cła
371	Jęczmień	bez cła
372	Soczewica	bez cła
372	Groch	bez cła
374	Owies	bez cła
378	Żyto	bez cła
380	Kasza jęczmienna	bez cła
381	Kasza owsiana	bez cła
384	Mąka gryczana i żytnia	bez cła
385	Mąka kukurydzowa, jak również kukurydza łamana i grysik kukurydziany	bez cła
386	Mąka owsiana	bez cła
388	Otręby	bez cła
613	Wazelina i smary do pojazdów . . . . . . koron	0.04

Zaznajomiwszy się z powyższym protokółem, uznaliśmy go i uznajemy za słuszny zarówno w całości jak i każde z postanowień w nim zawartych; oświadczamy, że jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 27 kwietnia 1935 r.

(—) *I. Mościcki*

L. S.

Prezes Rady Ministrów

(—) *W. Sławek*

Minister Spraw Zagranicznych

(—) *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 10 października 1935 r. Nr. 74, poz. 463).

640.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 września 1935 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych protokółu taryfowego z dnia 8 stycznia 1935 r. między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Norwegji.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu punktu 3 protokółu taryfowego między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Norwegji, podpisanego w Warszawie dnia 8 stycznia 1935 r., nastąpiła w Oslo dnia 4 września 1935 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego protokółu.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 10 października 1935 r. Nr. 74, poz. 464).

641.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 października 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o częściowej zmianie taryfy celnej wywozowej.

Na podstawie art. 13 ust. 5 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. W taryfie celnej wywozowej, zawartej w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r. o ustanowieniu taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 873) i częściowo zmienionej rozporządzeniem z dnia 9 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 229), wprowadza się następujące zmiany:

I. Punkt 2 uwag do grupy II otrzymuje brzmienie:

„2. Drewno olszowe, wymienione w poz. 15, wywożone w okresie do dnia 31 grudnia 1935 r. włącznie — za pozwoleniem Ministra Skarbu . . . . 0,80".

II. Uwagi do grupy IV otrzymują brzmienie:

„1. Pierze wszelkie (w tem pióra oraz pręciki względnie szypułki piór, służące do celów zdobniczych i galanteryjnych, sortowane według kolorów i wielkości); puch ptaków wszelki; włosie i odpadki włosia wszelkie; sierść wszelka; szczecina i odpadki szczeciny wszelkie — wywożone za zaświadczeniami Ministerstwa Przemysłu i Handlu . . . bez cła

2. Materjał nawozowy z piór ptasich bez cła

3. Wywożone przez osoby zamieszkałe w pasie granicznym — jednorazowo w ilości najwyżej:

a) pierze wszelkie — 5 kg . . . . bez cła
b) puch ptaków wszelki — 4 kg . . bez cła

§ 2. Rozporządzenie niniejsze w części dotyczącej punktu 2 uwag do grupy II (ustęp I § 1) wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, w części zaś dotyczącej uwag do grupy IV (ustęp II § 1) po upływie 30 dni po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 10 października 1935 r. Nr. 74, poz. 470).

642.

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 30 września 1935 r.

o wykazie organizacyj eksportowych uprawnionych do otrzymywania i wydawania zaświadczeń eksportowych, przewidzianych w § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 lipca 1935 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie zbóż, strączkowych, nasion oleistych, produktów przemiału, grochu polerowanego i słodu.

W myśl § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 lipca 1935 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie zbóż, strączkowych, nasion oleistych, produktów przemiału, grochu polerowanego i słodu (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 373) podaje się do wiadomości, że przewidziane w § 1 wyżej wymienionego rozporządzenia zaświadczenia eksportowe Ministerstwa Przemysłu i Handlu będą wydawane za pośrednictwem Związku Eksporterów Zboża Rzeczypospolitej Polskiej w Poznaniu, pod warunkiem stosowania kontroli nad ilością i jakością wywożonych zbóż, strączkowych, nasion oleistych, produktów przemiału, grochu polerowanego i słodu.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *H. Floyar Rajchman.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 12 października 1935 r. Nr. 235, poz. 281).

643.

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 5 października 1935 roku

w sprawie wylosowanych do amortyzacji w dniu 1 października 1935 r. seryj oraz premij do obligacyj 4% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej 1928 r.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 lutego 1928 r. w sprawie emisji 4% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 99) i § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1928 r. w sprawie ilości i wysokości premij 4% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej oraz sposobu ich losowania (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 190) w dniu 1 października 1935 r. zostały zamortyzowane 500 seryj 4% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej w ilości 25.000 sztuk obligacyj na sumę 2.500.000 zł w złocie, oraz zgodnie z planem losowania premij, załączonym do § 1 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Skarbu, zostały wylosowane premje tejże pożyczki na sumę 355.250 zł w złocie.

Numery seryj wylosowanych do amortyzacji i do uczestniczenia w premjach oraz numery obligacyj, na które wylosowano premje, z wyszczególnieniem wysokości premij, jakie padły na poszczególne obligacje, podane są w załączniku do niniejszego obwieszczenia. *)

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 15 października 1935 r. Nr. 237, poz. 282).

644.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 11 października 1935 r.

o utraceniu prawa rewidentów do przeprowadzania rewizji spółdzielni.

Na podstawie § 15 ust. 2 i 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 września 1934 r.

*) vide załącznik do N-ru 237 „Monitora Polskiego".

wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 817) ogłaszam, że prawo rewizji utracili rewidenci w następujących związkach:

w Związku Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo-Gospodarczych Rz. P. w Warszawie

od dnia 31 lipca 1935 r.

1) Janecki Maksymiljan (zatw. list. Nr. 8 Dz. U. M. Sk. Nr. 12 z 1935);

od dnia 30 czerwca 1935 r.

2) Buchalik Henryk (zatw. list. Nr. 8 Dz. U. M. Sk. Nr. 12 z 1935);

w Związku Spółdzielni Niemieckich w Polsce w Poznaniu

z dniem 30 czerwca 1935 r.

1) Steuck Rudolf (zatw. list. Nr. 2 Dz. U. M. Sk. Nr. 32 z 1934 r.).

Przewodniczący:
(—) K. Pomijalski.

645.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 11 października 1935 r.

o zatwierdzeniu prawa rewidentów do przeprowadzania rewizji w spółdzielniach.

LISTA Nr. 10.

Na podstawie art. 61 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 495 z 1934 r.) oraz § 15 ust. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 817 z 1934 r.), ogłaszam listę rewidentów, którym zatwierdzam prawo do przeprowadzania rewizji spółdzielni w następujących związkach:

w Związku Rewizyjnym Spółdzielni Wojskowych w Warszawie:

1. Dr. Durkacz Piotr,
2. Mazurek Jan;

w Związku Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo-Gospodarczych Rz. P. w Warszawie:

Dyrektor Okręgowego Związku:
1. Dr. Całkosiński Aleksander;

Rewidenci:
1. Chomik Anioł Marjan,
2. Chrząstowski Krzysztof,
3. Krawczyński Kazimierz,
4. Inż. Lewiński Karol,
5. Mgr. Łopiński Florjan,
6. Mazurkiewicz Władysław,
7. Smyk Antoni,
8. Strzetelski Artur;

w Związku Rewizyjnym Spółdzielni Ukraińskich we Lwowie:

1. Chraszcz Afrykan,
2. Kwasnycia Dymitr,
3. Łobaczewski Anatol,
4. Marenin Jarosław,
5. Matczak Teodor,
6. Stasiw Michał,
7. Inż. Wichański Roman.

Przewodniczący:
(—) K. Pomijalski.

646.

OKÓLNIK T. 44 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 października 1935 r.

L. D. IV. 28168/2/35

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. poz. 610, 260, 116 i 303).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z r. 1933) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

1) końce tkackie bawełniane, stanowiące krótkie, splątane, często różnokolorowe, kawałki przędzy, należy clić według poz. 606 p. 1 taryfy celnej.

2) Cukier krochmalowy (skrobiowy) zanieczyszczony dekstryną należy clić według poz. 260 p. 1 taryfy celnej.

3) ryby żywe, przywożone na obcych statkach rybackich w basenach z przepływającą wodą, wbudowanych w statek, należy clić według poz. 116 p. odpowiedniego z zastosowaniem uwagi 2 do poz. 115 i 116 taryfy celnej, przyczem wagę wymiarową netto należy ustalać przez faktyczne wyważanie ryb.

4) produkt znany w handlu pod nazwą „Reinhartin", a stanowiący mieszaninę roztworu chlorku wapnia i chlorku magnezu z dodatkiem nieznacznych ilości substancyj organicznych, należy clić na podstawie art. 4 p. 3 rozporządzenia o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732 z r. 1932), według poz. 303 p. 1 taryfy celnej.

Wyjaśnienia sprzeczne z niniejszem tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 10 października 1935 r. Nr. 233, poz. 275).

647.

OKÓLNIK T. 46 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 października 1935 r.

L. D. IV. 27099/2/35

w sprawie wyjaśnienia do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1083 punktu odpowiedniego taryfy celnej).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Aparaty do wytwarzania gazowanego napoju mlecznego, t. zw. „szampana mlecznego", jako posiadające charakter przemysłowy, należy traktować jako aparaty osobno niewymienione i clić według poz. 1083 punktu odpowiedniego taryfy celnej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 10 października 1935 r. Nr. 233, poz. 276).

648.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 października 1935 r.

L. D. IV. 27960/3/35

w sprawie zwinięcia niektórych urzędów celnych, podległych Dyrekcji Ceł w Gdańsku.

Do
Dyrekcyj Ceł we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i Warszawie oraz wszystkich Urzędów Celnych, podległych tym Dyrekcjom.

Dyrekcja Ceł w Gdańsku doniosła, że następujące urzędy celne i podurzędy celne, położone w jej okręgu, zostają zwinięte:

1) Urząd Celny I Tiegenhof — z dniem 30 września 1935 r.

2) Ekspozytura celna w Neuteich, podległa Urzędowi Celnemu I Simonsdorf — z dniem 30 września 1935 r.

3) Urząd Celny I Langfuhr — z dniem 31 października 1935 r. Oddziały tego urzędu — Ekspedycja Towarowa (Güterbahnhof) oraz Lotnisko (Flughafen) zostają przydzielone z dniem 1 listopada 1935 r. do urzędu celnego „Gdańsk, Dworzec Główny (Danzig, Hauptbahnhof)".

Likwidację Urzędu Celnego I Tiegenhof (p. 1) oraz Ekspozytury celnej w Neuteich (p. 2) poruczono Urzędowi Celnemu w Simonsdorf, natomiast likwidację Urzędu Celnego I Langfuhr (p. 3) — Urzędowi Celnemu „Gdańsk, Dworzec Główny (Danzig, Hauptbahnhof)".

Należy mieć na uwadze powyższe zmiany przy komunikowaniu się z gdańskiemi urzędami celnemi, a w szczególności przy przekazywaniu przesyłek celnych do Gdańska.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

649.

OKÓLNIK T. 45 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 października 1935 r.

L. D. IV. 28285/2/35

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1112 i 920 taryfy celnej).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ustęp 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

1) Wszelkie lampki elektryczne, których budowa polega na umieszczeniu w balonie szklanym próżniowym lub wypełnionym gazem, nitki węglowej, lub metalowej, która wskutek stawianego oporu żarzy się pod wpływem przepływającego prądu, używane do oświetlenia, sygnalizacji i t. p., a także jako opór w obwodach elektrycznych, należy clić w/g poz. 1112 taryfy celnej, jako żarówki elektryczne.

2) Lusterka samochodowe, składające się ze zwierciadła szklanego, nawet wypukłego, w oprawie z materjałów pospolitych, chociażby z ramieniem do umocowania na samochodzie z boku siedzenia kierowcy, należy clić w/g poz. 920 pktu odpowiedn. taryfy celnej.

Takież lusterka, lecz ze zwierciadłami metalowemi, jako w taryfie celnej niewymienione, należy clić w/g materjału, stosownie do postanowień art. 4 pkt. 2 rozporządzenia o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 85/1932, poz. 732).

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Fr. Królikowski

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 17 października 1935 r. Nr. 239, poz. 284).

650.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 października 1935 r.

L. D. IV. 28182/3/35

w sprawie spisów rzeczy przesiedlenia, wystawianych w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędu Celnego w Gdyni oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Zgodnie z § 16 do p. 14 ust. 3 przepisów wykonawczych do prawa celnego, osoby, przesiedlające się ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, celem uzyskania zwolnienia od cła ich rzeczy przesiedlenia, mogą przedstawiać zaświadczenia, spisane przez notarjuszów publicznych.

Wobec powstałych wątpliwości, czy powyższe zaświadczenia powinny być uwierzytelnione przez urząd zagraniczny R. P., Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wymieniony na wstępie przepis nie przewiduje dla tego rodzaju zaświadczeń uwierzytelnienia, jakiego wymaga ustęp 1 do p. 14 tegoż § 16 przepisów wykonawczych dla spisów, potwierdzanych przez władze administracyjne, przeto zaświadczenia te są wolne od wizy (uwierzytelnienia) polskich urzędów zagranicznych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

651.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 października 1935 r.

L. D. IV. 28896/3/35

w sprawie stosowania postanowień § 16 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Jeden z urzędów celnych zwrócił się do Ministerstwa Skarbu z zapytaniem, czy przepis § 16 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 387), ustalające osobne opłaty za opóźnienie wywozu samochodów i motocykli odprawionych warunkowo, ma zastosowanie do środków przewozowych, wprowadzonych do polskiego obszaru celnego na podstawie książeczek z przepustkami granicznemi lub tryptyków wystawionych przed wejściem w życie oznaczonego wyżej rozporządzenia z dnia 18 lipca 1935 r., to znaczy przed 15 sierpnia 1935 r., czy też tylko w tych przypadkach, gdy środek przewozowy (samochód lub motocykl) wprowadzono na podstawie książeczki lub tryptyku, wystawionych po dniu 14 sierpnia 1935 r.

W związku z powyższem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że dla stosowania nowego przepisu, zawartego w § 16 rozporządzenia z dnia 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych, miarodajną jest nie data wystawienia książeczki lub tryptyku przez klub zagraniczny, lecz data każdorazowo dokonanej przez urząd celny warunkowej odprawy przywozowej (data wjazdu). Od wszystkich więc samochodów i motocykli, które na podstawie książeczek z przepustkami lub tryptyków zostały pierwszy raz lub ponownie wprowadzone do polskiego obszaru celnego po dniu 14 sierpnia 1935 r., a których nie wywieziono spowrotem zagranicę w przepisanym terminie, należy pobierać opłaty przewidziane w § 16 rozporządzenia z dnia 18 lipca 1935 r.

Stąd też jeżeli na podstawie tryptyku samochód lub motocykl przekraczał granicę celną częstokrotnie i to przed wejściem w życie nowego przepisu o odprawie celnej środków przewozowych a następnie po wejściu tego przepisu w życie, do takiego samochodu lub motocyklu ma również zastosowanie przepis § 16 rozporządzenia z dnia 18 lipca 1935 r., o ile wjazd i opóźniony wyjazd nastąpiły po dniu 14 sierpnia 1935 r.

Do środków przewozowych, które ostatni raz przybyły do polskiego obszaru celnego przed wejściem w życie rozporządzenia z dnia 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych i nie zostały wywiezione spowrotem zagranicę w przepisanym terminie, mają zastosowanie postanowienia rozporządzeń, obowiązujących przed wejściem w życie omawianego rozporządzenia z dnia 18 lipca 1935 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

652.

OKÓLNIK T. 47 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 października 1935 r.

L. D. IV. 29244/2/35

w sprawie wyjaśnienia do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1067 p. 3 taryfy celnej).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) wyjaśnia się co następuje:

maszyna młynarska do wymielania, t. zw. wymielacz „Fanal", składa się z dwóch części: 1) jednej pary gładkich, z utwardzonego żeliwa, walców gniotących, wbudowanych w górnej części maszyny, 2) dwóch płaskich kamiennych tarczy, osadzonych pionowo na poziomej osi, z których jedna jest nieruchoma, druga ruchoma, wbudowanych w dolnej części maszyny.

Kamienne tarcze są wykonane z mieszaniny szmerglu i porcelanowej glinki, posiadają szorstkie powierzchnie i są żłobkowane w kierunku promienia tarczy. Oś, na której są osadzone tarcze, zakończona jest regulatorem z podziałkami mikromilimetrowemi do regulowania odległości pomiędzy tarczami.

Wymielacz „Fanal" służy do zgniatania i następnie rozcierania kaszek i miałów i podlega ocleniu według poz. 1067 p. 3 taryfy celnej, jako maszyna młynarska osobno niewymieniona.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

653.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 października 1935 r.

L. D. IV. 29179/3/35

w sprawie stosowania cła konwencyjnego do biżuterji jabłonieckiej.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z wątpliwościami, czy cło konwencyjne może być stosowane do biżuterji jabłonieckiej pochodzenia czechosłowackiego na podstawie świadectw pochodzenia, wystawionych przez czechosłowackie urzędy celne, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że protokół końcowy do konwencji polsko-czechosłowackiej z dnia 10 lutego 1934 r. (vide okólnik Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 7099/2/34 z dnia 4 marca 1934 r.) zawiera postanowienie, ustalające, iż cło konwencyjne, przewidziane tą umową dla biżuterji nieprawdziwej (poz. 1258 t. c.), może być stosowane pod warunkiem przedstawienia świadectwa pochodzenia, wystawionego przez jedną z Izb Przemysłowo-Handlowych: w Pradze, Liberci lub Hradci Kralove. Jest to postanowienie specjalne wyłączające stosowanie w tym względzie innych postanowień umownych, przeto świadectwa pochodzenia, wystawione przez czechosłowackie urzędy celne, nie stanowią podstawy do zastosowania cła konwencyjnego do biżuterji nieprawdziwej, t. zw. jabłonieckiej.

Z przytoczonego wyżej postanowienia konwencji wynika nadto, iż omawiane świadectwa pochodzenia powinny stwierdzać, iż biżuterja należy do biżyterji jabłonieckiej, wykonanej w okręgu jednej z wyżej wymienionych Izb.

Równocześnie uchyla się wszelkie sprzeczne z niniejszem wyjaśnienia. Jeżeli zaszły jednak wypadki uznania przez urzędy celne świadectw pochodzenia, wystawionych na biżuterję nieprawdziwą przez czechosłowackie urzędy celne z zastosowaniem cła konwencyjnego na podstawie takich świadectw, to odpraw tych nie należy kwestjonować.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

654.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 października 1935 r.

L. D. IV. 25816/3/35

w sprawie zwolnienia od cła prób konserw rybnych.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

Konserwy rybne o wadze nieprzekraczającej 250 gr., łącznie z wagą bezpośredniego opakowania, sprowadzane jako próby przez osoby i zrzeszenia handlowe, trudniące się importem tych towarów lub też przez agentów i przedstawicieli firm zagranicznych — mogą być zwalniane od cła na podstawie postanowień § 16 do p. 9 ust. 3 b-III przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90 z 1934 r., poz. 820).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

655.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 października 1935 r.

L. D. V. 32964/1/35

w sprawie przedstawiania sprawozdań z lustracyj urzędów skarbowych w zakresie opłat stemplowych i danin pokrewnych. Zmiana okólnika z dnia 5 stycznia 1929 r. (Zb. str. 80, L. D. V. 1282/1).

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Ministerstwo Skarbu uchyla obowiązek, nałożony powyższym okólnikiem, natomiast zarządza, aby Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) przedstawiały sprawozdania półroczne, zawierające ocenę działalności podległych urzędów skarbowych, powziętą tak na podstawie półrocznych wykazów czynności, jakoteż wyników przeprowadzonych lustracyj.

Sprawozdania, o których mowa, należy przedstawiać Ministerstwu Skarbu w ciągu 2 miesięcy po upływie każdego półrocza roku budżetowego.

Sprawozdanie za I półrocze 1935 r. należy przedstawić do 1 listopada b. r.

Dyrektor Departamentu:
(—) W. Koszko.

656.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 października 1935 r.

L. D. V. 32584/4/35

w sprawie wyłączenia płatników z zakresu przedsiębiorstw podlegających zryczałtowanemu podatkowi przemysłowemu od obrotu.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

W związku z niejednolitem postępowaniem Urzędów Skarbowych przy wydawaniu postanowień o wyłączaniu spośród przedsiębiorstw podlegających zryczałtowanemu podatkowi przemysłowemu od obrotu w trybie § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1935 roku w sprawie zryczałtowania podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 89) — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wyłączenie spośród przedsiębiorstw podlegających zryczałtowanemu podatkowi przemysłowemu od obrotu w trybie § 5 powołanego rozporządzenia z dnia 6 marca 1935 r. może nastąpić tylko wówczas, gdy Urząd Skarbowy jest w posiadaniu konkretnych danych (informacyj, wyciągów z ksiąg dostawców i t. p.), stwierdzających, iż faktyczne obroty, osiągnięte w latach 1933 lub 1934 przez przedsiębiorstwo, podlegające zryczałtowanemu podatkowi przemysłowemu od obrotu, przewyższają co najmniej o 50% przeciętne obroty, przyjęte za podstawę wymiaru zryczałtowanego podatku za rok 1935.

Oszacowanie wysokości obrotów, dokonane przez osoby obeznane ze stosunkami gospodarczemi płatników, a niepoparte posiadanemi przez Urząd Skarbowy konkretnemi danemi, nie może stanowić podstawy do wyłączenia z ryczałtu w trybie § 5 rozporządzenia z dnia 6 marca 1935 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

657.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 października 1935 r.

L. D. V. 31656/4/35

w sprawie komisowej sprzedaży benzyny ze stacyj benzynowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z r. 1934, Nr. 76, poz. 716) zezwala na prowadzenie w 1936 r. komisowej sprzedaży benzyny z t. zw. „stacyj (pomp benzynowych)" na podstawie świadectw przemysłowych kategorji 3-ej przedsiębiorstw handlowych.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 5 p. 5 ustęp trzeci powołanej ustawy o podatku przemysłowym zwalnia komisantów, prowadzących komisową sprzedaż benzyny ze stacyj (pomp) benzynowych, od ustawowego obowiązku prowadzenia w 1936 r. prawidłowych ksiąg handlowych dla uznania tej sprzedaży za komisową. Podlegającą opodatkowaniu prowizję tych komisantów należy ustalić na zasadzie prawidłowo prowadzonych ksiąg handlowych komitenta.

Zwolnienie od obowiązku prowadzenia prawidłowych ksiąg handlowych dotyczy jedynie zakładu komisowej sprzedaży benzyny ze stacyj (pomp) benzynowych i nie zwalnia odnośnego komisanta od obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych, o ile dokonywa on inne tranzakcje (czynności handlowe), przy których ustawa o państwowym podatku przemysłowym wymaga prowadzenia prawidłowych ksiąg handlowych, naprz. komisową sprzedaż z innych zakładów handlowych, eksport i t. p.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

658.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 października 1935 r.

L. D. V. 33954/1/35

w sprawie planowego przeprowadzenia egzekucyj celem stopniowego zlikwidowania zaległości podatkowych rolników.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych.

Z dniem 15 października 1935 r. upływa termin, do którego zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 1 sierpnia 1935 r. L. D. V. 25300/1/35 wstrzymana została egzekucja zaległości podatkowych u właścicieli gospodarstw rolnych.

W związku z powyższem oraz z uwagi na zawarte w części II ustępie drugim powołanego okólnika polecenie wznowienia przez urzędy skarbowe egzekucji z dniem 15 października b. r. Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę, aby podjęte kroki egzekucyjne przeprowadzane były przez urzędy skarbowe w myśl zgóry ułożonego planu egzekucyjnego, likwidującego zaległości podatkowe u rolników stopniowo i obejmującego przedewszystkiem płatników zamożniejszych.

Podkreślając konieczność stopniowego likwidowania zaległości podatkowych, Ministerstwo Skarbu poleca Urzędom Skarbowym unikać przeprowadzania egzekucyj o charakterze masowym.

Podając powyższe wskazania do wiadomości, Ministerstwo Skarbu wyraża zapatrywanie, iż wznowiona akcja egzekucyjna zostanie przeprowadzona w sposób celowy i zgodny z intencją niniejszego zarządzenia.

Izbom Skarbowym (Wydziałowi Skarbowemu) poleca się czuwać nad ścisłem wykonaniem zarządzenia.

Podsekretarz Stanu:
(—) *W. Staniszewski.*

659.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 października 1935 r.

L. D. V. 33023/2/35

w sprawie opodatkowania podatkiem dochodowym, czynszów, pobranych za kilka lat zgóry.

Wyciąg

z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 9 września 1935 r. L. Rej. 6458/34 w sprawie ze skargi Chaima Fejgela.

. . . .

„Przedmiotem sporu jest zagadnienie czysto prawne czy w przypadku pobrania czynszu za najem budynku zgóry za okres kilkoletni, podatkowi dochodowemu podlega czynsz najmu faktycznie otrzymany przez najmodawcę, czy też tylko ta część czynszu, która przypada za miarodajny rok gospodarczy. Otóż stanowisko zajęte co do tego zagadnienia przez skarżącego — należało uznać za nietrafne. Według art. 6 ustawy o podatku dochodowym za dochód uważa się sumę wszystkich przychodów otrzymanych z poszczególnych źródeł, po uskutecznieniu przewidzianych ustawowo potrąceń i odpisań. Według art. 13 tejże ustawy opodatkowaniu podlegają dochody osiągnięte w ostatnim roku kalendarzowym względnie gospodarczym, poprzedzającym rok podatkowy. Wreszcie według przepisów art. 16 ustawy o podatku dochodowym oraz § 31 przepisów wykonawczych do tejże ustawy — na dochód z budynków wynajętych, uważa się rzeczywiście osiągnięty całoroczny czysty czynsz, przyczem nieosiągnięty czynsz najmu nie stanowi dochodu. Z zestawienia przytoczonych wyżej przepisów wynika, że dochodem z budynku jest rzeczywiście osiągnięty w miarodajnym okresie czysty czynsz najmu, bez względu na to, za jaki okres czynsz ten został przez najmobiorcę najmodawcy wypłacony. Z zestawienia tych przepisów wynika dalej, że w przypadkach wypłaty czynszu zgóry za kilka lat, żądanie, by za podstawę wymiaru podatku przyjętą była tylko ta część czynszu,

która przypada za miarodajny okres — nie ma ustawowego oparcia."

. . . .

— — — — — — — —

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 33023/2/35

Warszawa, dnia 11 października 1935 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim Urzędom Skarbowym

udziela się do wiadomości.

Naczelnik Wydziału:
(—) A. Bowbelski.

660.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 października 1935 r.

L. D. V. 33314/4/35

w sprawie nabywania świadectw przemysłowych na rok 1936.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Wobec zbliżającego się terminu nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok podatkowy 1936, poleca się Izbom Skarbowym (Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu), aby niezwłocznie zapomocą publicznego obwieszczenia podały do wiadomości płatnikom państwowego podatku przemysłowego termin nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych (art. 27 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15 lipca 1925 r. w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 9 sierpnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 716) z podaniem ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych według kategorji i klas miejscowości z powołaniem się na przepisy karne, zawarte w art. 181 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346).

Nakład obwieszczenia należy zarządzić we własnym zakresie, w takiej ogólnej ilości, aby podległe urzędy skarbowe były zaopatrzone w odpowiednią ilość obwieszczeń.

Koszty nakładu pokryją Izby Skarbowe z przyznanych na ten cel kredytów.

Podwładnym urzędom skarbowym, względnie — w wypadku wykorzystania przez PP. Dyrektorów Izb Skarbowych uprawnienia przewidzianego w § 3 art. 11 Ordynacji Podatkowej — odnośnym urzędom gminnym lub instytucjom należy natychmiast wydać zarządzenia, niezbędne do rozpoczęcia akcji wydawania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok podatkowy 1936, mające przedewszystkiem na celu utworzenie pomocniczych kas i zapewnienie płatnikom należytej obsługi.

W szczególności winny Izby Skarbowe czuwać nad tem, aby urzędnicy, przydzieleni do prac związanych z wydawaniem świadectw przemysłowych, byli dokładnie zaznajomieni z odnośnemi przepisami ustawowemi, aby należycie cenzurowali podaną przez płatnika treść deklaracji, t. j. czy zawiera ona istotne cechy przedsiębiorstwa dla właściwego zaklasyfikowania go do odpowiedniej kategorji świadectw przemysłowych oraz, czy zażądana w deklaracji kategorja świadectwa odpowiada cechom podanym w tejże deklaracji a nadto, aby w wypadkach, gdy płatnik — wbrew udzielonym mu przez urzędnika wyjaśnieniom — zażąda wydania świadectwa niższej kategorji, nie czynili mu utrudnień w nabyciu żądanego świadectwa, a jedynie zamieścili o tem w deklaracji odpowiednią adnotację, którą płatnik winien poświadczyć własnoręcznym podpisem. Natomiast, jeżeli płatnik zażąda wydania mu świadectwa przemysłowego niższej kategorji, lecz w granicach przyznanych ulg generalnych lub indywidualnych, wówczas urzędnik cenzurujący deklarację, powinien sprawdzić, czy płatnik posiada prawo do ulgowego świadectwa i następnie umieścić pieczątkę treści następującej: „Wydane świadectwo jest właściwe ze względu na postanowienie p. . . . . . okólnika — reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia . . . . L. . . . . ." i swój podpis. W analogiczny sposób należy dokonać adnotacji na deklaracji statystycznej.

Płatnicy mają prawo nabywania świadectw przemysłowych za pośrednictwem pełnomocników, przyczem płatnik może udzielić pełnomocnictwa bezpośrednio na deklaracji przedkładanej przy nabywaniu świadectwa przemysłowego.

Od płatników państwowego podatku przemysłowego należy pobrać dodatki do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych według następujących zasad:

1) dodatki na rzecz związków komunalnych należy pobrać w wysokości 30%, określonej w art. 42 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716). O ile przed rozpoczęciem akcji wydawania świadectw przemysłowych gmina doniesie Izbie Skarbowej o uchwaleniu niższej stopy procentowej tych dodatków, wówczas należy pobierać tę niższą stopę.

Wpływy należy zarachowywać w sposób dotychczasowy na sumy komunalne uprawnionych związków komunalnych, zgodnie z postanowieniami art. 8 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. w brzmieniu obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 września 1932 r.

(Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 884) ze zmianami wprowadzonemi rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 846).

2) dodatki na rzecz instytucyj, wymienionych w punktach a) i b) art. 43 cytowanej ustawy o podatku przemysłowym, należy również pobrać na całym obszarze Państwa w maksymalnej wysokości, określonej w tymże artykule. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 10 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 771) reguluje sprawę dodatków na rzecz instytucyj, wymienionych w art. 43 ustawy pod lit. a). Instrukcja w sprawie zarachowań i podejmowania dodatków na rzecz instytucyj, o których mowa w art. 43 ustawy pod lit. b) ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 12 z roku 1927, poz. 143 — obowiązuje w dalszym ciągu z tą zmianą, że wpływy na rzecz szkół zawodowych mają Izby Skarbowe przelewać na konto Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr. 30400.

Co do sposobu zarachowania i wypłaty wpływów z dodatków, pobieranych na rzecz Izb Przemysłowo - Handlowych oraz Izb Rzemieślniczych, należy stosować się do wskazówek zawartych w okólnikach Ministerstwa Skarbu z dnia 13 lutego 1929 r. L. D. VII. 202/2/29 i z dnia 10 grudnia 1929 r. L. D. VII. 1980/2.

Nadto w myśl ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o poborze 10% dodatku do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 127) należy pobierać 15%-owy dodatek do należności skarbowych przy nabywaniu świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na r. 1936.

Wpływy z tego dodatku winny być zarachowane w myśl wskazówek, zawartych w okólniku z dnia 8 lipca 1926 r. L. D. P. O. 5282/1/26.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

661.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 października 1935 r.

L. D. VI. 10674/3/35

w sprawie skażania cukru przeznaczonego do podkarmiania pszczół.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Skażanie zwolnionego od podatku cukru przeznaczonego do podkarmiania pszczół może się odbywać w myśl postanowień §§ 24, 25 i 28 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 kwietnia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 564), zmienionego rozporządzeniami Ministra Skarbu z dnia 9 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 76) i z dnia 16 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 237), dopiero po otrzymaniu przez nabywcę takiego cukru pozwolenia przewidzianego w § 34 wyżej wymienionego rozporządzenia, co powoduje nieraz zwłokę w dostawie cukru odbiorcom.

Wobec tego, jak również zważywszy, że cukier przeznaczony do podkarmiania pszczół jest skażany stale jednakowemi środkami (obecnie 5% płukanego piasku i 3% trocin z twardego drzewa) Ministerstwo Skarbu upoważnia na prośbę Rady Naczelnej Polskiego Przemysłu Cukrowniczego urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych do udzielania cukrowniom zezwoleń na skażanie pod nadzorem kontroli skarbowej określonych ilości cukru przeznaczonego do podkarmiania pszczół przed uzyskaniem przez nie zamówień na dostawę takiego cukru uprawnionym odbiorcom, na następujących warunkach:

1) skażony cukier powinien być w przepisowy sposób opakowany, zważony i ułożony w oddzielną stertę, oznaczenie wagi pojedyńczego opakowania winno zawierać wagę samego cukru, wagę użytych środków skażenia i wagę skażonego cukru wraz z opakowaniem,

2) w protokóle skażenia powinny być zaznaczone dane o jakości, ilości i numerach opakowań z cukrem skażonym,

3) opakowany cukier skażony powinien być nadal przechowywany w magazynie cukrowni pod zamknięciem urzędowem,

4) wydanie cukru skażonego z magazynu cukrowni i zapisanie go w księgach na rozchód może nastąpić dopiero na podstawie zezwolenia urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych, wydanego w myśl § 34 cytowanego rozporządzenia na pobór takiego cukru,

5) na protokóle skażenia (punkt 2) należy odnotowywać ilości cukru wydane z odnośnej partji skażonego cukru oraz numery odpowiednich świadectw przewozowych, a na tych świadectwach notować datę skażenia tej partji cukru z której wysyłany cukier pochodzi.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Zaremba.*

662.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 października 1935 r.

L. D. VI. 10540/2/35

w sprawie udzielania opinji przez związki zawodowe o kwalifikacjach moralnych i zawodowych techników gorzelniczych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Na prośby Związku Zawodowego Techników i Pracowników Umysłowych Przemysłu Spirytusowego i Fermentacyjnego w Warszawie i Małopolskiego Towarzystwa Techników Przemysłu Spirytusowego we Lwowie, Ministerstwo Skarbu zgodziło się na to, aby związki te przesyłały w terminie od 1 lipca do 1 sierpnia każdego roku wszystkim izbom skarbowym (Urzędowi) oraz wszystkim urzędom skarbowym akcyz i monopolów państwowych imienne wykazy techników gorzelniczych z podaniem opinji o kwalifikacjach moralnych i zawodowych tych techników, którzy są dokładnie znani związkom, a to celem wykorzystywania tych opinij przez władze skarbowe przy wykonywaniu przepisów § 65 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 746).

Opinje te powinny być brane pod uwagę obok innych danych przez urzędy skarbowe przy wykonywaniu wymienionego wyżej przepisu, przyczem podkreśla się, iż opinja związku nie jest dla urzędu wiążąca lecz stanowi jedynie materjał informacyjny.

O ile Urząd nie otrzyma wspomnianego wykazu względnie w nadesłanych wykazach dany kandydat nie będzie wymieniony należy uważać iż związek nie udzielił opinji o danym kandydacie co jednak nie może wstrzymywać załatwienia podań techników gorzelniczych o zatwierdzenie na stanowisko kierownika gorzelni.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Zaremba.*

663.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 października 1935 r.

L. D. VI. 6131/4/35

w sprawie używania oliwy i części zapasowych do przyrządów kontrolno-mierniczych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) i Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Stwierdzono, że do przyrządów kontrolno-mierniczych w gorzelniach używana jest często oliwa nieodpowiednia, co wpływa niszcząco na przyrząd kontrolny. Wobec tego Ministerstwo Skarbu zarządza, aby do przyrządów kontrolno-mierniczych zainstalowanych w gorzelniach i stanowiących własność Skarbu Państwa była używana oliwa kostna, niezawierająca kwasów, której dostarczać będzie na swój koszt Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego. W związku z tem poleca się, aby Izby Skarbowe (Urząd Wojewódzki) przedkładały Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w Warszawie ul. Leszno 1 w terminie do dnia 1 lipca każdego roku odpowiednie zapotrzebowania, sporządzone na podstawie zapotrzebowań Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych, podając ilość oliwy, ilość oliwiarek oraz miejsce przeznaczenia przesyłki (Izba Skarbowa, Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów). Zapotrzebowanie oliwy powinno obejmować tylko okres jednego roku, z założeniem, że na jeden przyrząd kontrolny wystarczy na ten czas 50 gramów oliwy. W roku bieżącym zapotrzebowania na oliwę należy przedłożyć w terminie do dnia 15 listopada r. b.

W zapotrzebowaniu należy każdorazowo wykazywać potrzebne stacjom zapasowym przy Izbach ilości części zapasowych do przyrządów kontrolno-mierniczych (śrubki, szczoteczki do hamulca, kulki, druciki do pływaków i t. d.).

Dyrektor Departamentu:
(—) *Zaremba.*

664.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 października 1935 r.

L. D. VI. 10844/4/35

w sprawie alkoholomierzy do badania wódek o mocy 55%.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W związku z nadsyłanemi zapotrzebowaniami niektórych Izb Skarbowych na alkoholo-

mierze kieszonkowe do badania wódek o mocy 55%, Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że do czasu wydania nowych tablic alkoholometrycznych i dostosowanych do nich nowych alkoholomierzy, należy posługiwać się przy badaniu wódek o mocy 55% alkoholomierzami kieszonkowemi starego typu o skali 30 — 70° będącemi w posiadaniu Izb Skarbowych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Zaremba.*

665.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 października 1935 r.

L. D. IV. 27902/3/35

w sprawie stosowania cła konwencyjnego do celulozy bielonej o zawartości wody 50% i mniej.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku ze stosowaniem cła (zniżki) konwencyjnego do celulozy o zawartości wody 50% i mniej (poz. 794 p. 2-b T. C.) wyjaśnia się, co następuje:

Cło konwencyjne w wysokości 8 zł od 100 kg na celulozę o zawartości wody 50% i mniej (poz. 794 p. 2-b T. C.) przewidziane jest w dwóch umowach a mianowicie:

1) w protokóle, dotyczącym stosunków handlowych między Polską a Szwecją, podpisanym w Warszawie dnia 21.X 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70 z 1934 r., poz. 671 i 672);

2) w umowie handlowej polsko - czechosłowackiej z dnia 10 lutego 1934 r. (okólnik Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 7099/2/34 z dnia 1 marca 1934 r.), przyczem w umowie tej zastosowanie cła konwencyjnego uzależnione jest od pozwolenia Ministra Skarbu.

Ponieważ w protokóle polsko - szweckim z dnia 12.X 1933 r. stawka konwencyjna w wysokości 8 zł od 100 kg nie jest uzależniona od pozwolenia Ministra Skarbu, zatem do celulozy o zawartości wody 50% i mniej, pochodzącej z innych państw traktatowych, należy w ramach klauzuli największego uprzywilejowania stosować stawkę konwencyjną przewidzianą w tym protokóle t. j. stawkę 8 zł od 100 kg bez wymagania pozwolenia Ministra Skarbu.

Stosowanie cła konwencyjnego w wysokości 7 zł od 100 kg, przewidzianego dla wymienionego towaru w protokóle taryfowym, podpisanym dnia 30 czerwca 1934 r. między Polską a Finlandją (okólnik Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 23972/3/34 z dnia 21 lipca 1934 r.), jest uzależnione od pozwolenia Min. Skarbu.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Komunikat

w sprawie zaginięcia niewypełnionych pokwitowań z kwitarjusza poborcy skarbowego.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu Urzędu Skarbowego w Kole z kwitarjusza poborcy skarbowego zaginęły niewypełnione pokwitowania Serji S. N. od Nr. 925496 do Nr. 925500.